

Рс. Калояновъ

Тракийска пѣсенъ

Шуми Марица и отвлича
вълна подиръ вълна къмъ югъ;
вълна подиръ вълната тича
и рони звукъ следъ звукъ.

Шуми на Тракия сърдцето,
шумятъ треви и дървеса,
надъ тѣхъ оглежда се небето
въ блестящата роса.

И моятъ духъ лети унесенъ
къмъ Фере и Дуганъ-Хисаръ,
съ шума на тая странна пѣсенъ,
що буди споменъ старъ.

За онзи край, кждето още —
съ духа на моитѣ дѣди —
витие въ чемернитѣ нощи
тозъ, що и въ мене бди!

Къмъ твоя роденъ край, бащице,
духътъ ми въ тоя часъ отгукъ
съ вълнитѣ плавни на Марица
лети, лети на югъ!

